

מפעל הזוהר העולמי
 סניף בת ים
 רחוב בר יהודה 50
 בת ים יצ"ו ארץ ישראל
 טל: 052-7651911

אור הזוהר

61

תשרי ה' תשע"ב

גִּימְטְרִיאוֹת הַזֹּהַר בְּהַמְשָׁכִים חלק ב'

בו יבאר:

- א. גודל נחיצות לימוד זוהר הקדוש.
- ב. לימוד האידרות עקר חכמת האמת ועל ידם ננצל ממלחמת גוג ומגוג.
- ג. איך שאין לנו הצלה אלא לברח לזוהר הקדוש כתבת נח.
- ד. סבת אריכות הגלות, ומה יעשו ישראל להנצל מהערב רב.
- ה. כל אחד מישראל חייב לחדש בתורה, וביותר בשבת.
- ו. בלימוד הזוהר הקדוש משמח פמליא של מעלה, ונשמתו לא מתבישת.

מֵאֵמֶר הַשִּׁיבוֹת הַגִּימְטְרִיאוֹת בַּחֲז"ל

אָמְרוּ חֲז"ל הַקְדוּשִׁים בְּמַסְכַּת אָבוֹת: (פ"ג י"ח) "רַבִּי אֶלְעָזָר חֲסָמָא אוֹמֵר קִינִין וּפְתַחֵי נְדָה, הֵן הֵן גּוֹפֵי הַלְכוֹת, תְּקוּפוֹת וְגִימְטְרִיּוֹת פְּרַפְרָאוֹת לַחֲכָמָה".

וּפְרָשׁ רַש"י ז"ל: "פְּרַפְרָאוֹת לַחֲכָמָה הֵינּוּ מִיַּד דְּגֵרִיר לְבָא, שְׁמַבְיָאִין לְפָנֵי הַסְּעוּדָה שׁוּם דְּבַר וּמְמַשִּׁיכִין לְבוּ שֶׁל אָדָם לְאָכִילָה, כֵּן הָעוֹסֵק לְדְרוֹשׁ תְּבוֹת שְׁבַתְוָרָה בְּגִימְטְרִיָּא הֵן הֵן מְמַשִּׁיכִין אוֹתוֹ לַחֲכָמָה, שְׁיֵשׁ בָּהֶן חֲכָמָה גְדוֹלָה".

וּבְפֵרוּשׁוֹ עַל הַתּוֹרָה (בְּרַאשִׁית ל"ב ה') עַל דְּבַרֵי יַעֲקֹב אָבִינוּ: "עִם לָבָן גִּרְתִּי" (בְּרַאשִׁית, לב, ה) אוֹמֵר רַש"י: "גִּרְתִּי בְּגִימְטְרִיָּא תַרְי"ג, כְּלוֹמֵר עִם לָבָן הִרְשַׁע גִּרְתִּי וְתַרְי"ג מְצוּוֹת שְׁמַרְתִּי", וּפְרוּשׁ זֶה מִיָּחַס לְרַבִּי מִשֶּׁה הַדְרָשָׁן.

וּבְגִמְטְרָא מְגַלָּה (י"ג ע"ב) עַל דְּבַרֵי אַחַשְׁוֵרוּשׁ לְהֵמֵן בְּמַגְלַת אֶסְתֵּר: "הַכֶּסֶף נָתַן לָךְ וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוּ כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ", מְפָרְשִׁים הַתּוֹסְפוֹת: "גִּימְטְרִיָּא דְהַכֶּסֶף עוֹלָה הָעֵץ, רַמַּז לוֹ שְׁיִתְלָה עָלָיו" [כְּלוֹמֵר הַכֶּסֶף - 165 - הָעֵץ].

וְגֵאוּן עוֹזְנֵי הַחִיד"א ז"ל בַּחֲבוּרֵי קְדָשׁוֹ הִרְבָּה בְּפְרַפְרָאוֹת לַחֲכָמָה וּלְעֲשׂוֹת צִיצִים וּפְרָחִים בְּגִימְטְרִיּוֹת לַתּוֹרָה, כְּמַבּוֹאֵר בְּכָל חֲבוּרֵי קְדָשׁוֹ זִיע"א, וּפְעַמִּים הִרְבָּה כָּתַב בְּעֵנָן הַגִּימְטְרִיָּא, וְנִרְאָה לְהַבִּיא מִדְּבָרָיו הַקְדוּשִׁים בְּסִפְרוֹ שֶׁם הַגְּדוֹלִים (חֲלָק סְפָרִים - קוֹנְטֵרַס אַחֲרוֹן מְעַרְכַת ג' אוֹת ב'), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "גִּימְטְרִיאוֹת" הִרְאִישׁוּנִים נוֹחֵי נֶפֶשׁ הָיָה רְצוֹנָם בְּגִימְטְרִיאוֹת, וְזִמְנִין דְּמַשְׁכַּחַת בְּתַלְמוּד וּבְמַדְרָשִׁים כְּמָה גִימְטְרִיאוֹת. וְעוֹד

שם (קונטרס אחרון מערכת ר' אות א'): "רמזים וגימטריאות", ראיתי לרבנו בעל הרוקח בכתב יד ולרבנו אפרים בכתב יד שמרבים לעשות רמזים וגימטריאות, וכמעט רב דרשות רז"ל רומזים מגימטריא של הפסוקים. ומעין דגמא בפרפראות רבינו יעקב בעל הטורים, ובספר פענח רזא. והרב המקבל עיר וקדיש מהר"ש אלקבץ הלוי ז"ל בספר הנחמד מנות הלוי מביא משם רבינו אלעזר מגרמיזא בעל הרקח בספר שערי בינה, הרבה גימטריות על דרך זה, ונותן לו את השבח כי משתדל לרמז דרשות רז"ל בפסוק. ועוד כתב בספרו דבש לפי (מערכת ג' אות כ"ז), וזה לשונו: גימטריאות עולה כמספר "כי לא דבר רק הוא מכם" - ספר ישן בשם רבינו יהודה החסיד ז"ל (וכן נמצא בספר פענח רזא).

והגאון רבי חיים יאיר בכרך ז"ל כתב, בספרו המפלא שו"ת חות יאיר (ס"ס ר"י), וזה לשונו: "מצאתי בספר כנפי יונה שאם אפשר להעלות פסוק מכתבי קודש לרמז ראשי תבות וסופי תבות וגימטריות לשמות הקדושים ועניני עליונים מה טוב ומה נעים.

והמבחרים שבגימטריות הם אותן המכונים בלי דחק וצרך חשבון מספר קטן, ועם הכולל והמלה, או עם האותיות, שבזה נדחק הרב בעל הטורים, ובכמה מקומות בכ"י [-בעל כנפי יונה], או שנוצרו לצרך שני מיני רמזים ראשי תבות או סופי תבות עולה בגימטריא ובכהאי גונא חלופי אותיות ראשי תבות וסופי תבות עם הגימטריא או דברים רחוקים מאלה, ובכלם לבלות הזמן בהם אסור, כי

וְדַאי אַחַר הַחֲפוּשׁ יִרְאֶה וַיִּמְצָא אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת, וְהִיא מְלֹאכָה וְאִינָה חֲכָמָה.

רק אֲשֶׁר נָתַן ה' בְּלִבּוֹ וְהוּא מְטַעַם וְנִכּוֹן בְּלִי דַחֲקָא, אֵל יִשְׁלַף אַחֲרַי גִּיּוֹ, רַק יִכְתְּבֵנוּ לְזַכָּרוֹן וְיִהְיֶה בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵא שְׁלַל רַב, כִּי הוּא סִימָן טוֹב לְנִשְׁמָתוֹ חֵלֶק אֱלוֹהִים מִמַּעַל, שְׁיֵשׁ לוֹ יְנִיקָה וּמְבוֹא בְּמָקוֹם גְּבוּהָ, וְקָדוֹשׁ יֵאמָר לוֹ". הַגָּאוֹן רַבִּי חַיִּים פֶּאלֶאגִ' ז"ל בְּסִפְרוֹ נֶפֶשׁ חַיִּים (מַעֲרֶכֶת ג' אוֹת מ"ט הִבִּיא דְבָרָיו, עֵין שָׁם), וְעֵינַי גַּם לִבְנוֹ רַבִּי יִצְחָק פֶּאלֶאגִ' ז"ל בְּסִפְרוֹ נֶפֶשׁ הַיְפָה (מַעֲרֶכֶת ג' אוֹת י').

ובהקדמת סִפְר "דְּרָף הַקּוּדֶשׁ" לְהַגָּאוֹן הַרְבֵּה הַגְּדוֹל הַחֲסִיד הַמְּקַבֵּל רַבִּי מְנַחֵם מְנַדֵּל מְשַׁקְלוֹב זצ"ל, הָעֵד הַעִיד עַל רַבּוֹ אִישׁ הָאֱלֹקִים וְלוֹ דּוּמְיָה תְהִלָּה, רַבִּינוּ הַגְּדוֹל הַגָּרָא מְוִילְנָא זְצוּק"ל: שֶׁהַעֲמִיד אֶת סִפְרָיו עַל חֲכָמָה זוֹ דְּגִימְטְרִיאוֹת עֵין שָׁם, וְהוּבָא בְּמְבוֹא לְכַתְּבֵי הַגְּרַמ"מ מְשַׁקְלוֹב חֵלֶק א' [דָּף ט"ז], וְעֵינַי שָׁם עוֹד בְּאַרוּכָה בְּזָה, וְהִבֵּן.

ואיש הָאֱלֹקִים רַמ"ק ז"ל זי"ע בְּסִפְרוֹ פְּרִדָּס רְמוּנִים (שַׁעַר ל' פָּרָק א') כְּתַב: "יְדִיעַת סוּדוֹת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה הוּא עַל יְדֵי הַצְּרוּפִים, וְהַגִּימְטְרִיאוֹת, וְהַתְּמוּרוֹת, וְרֵאשֵׁי תְבוּת, וְסוּפֵי תְבוּת, וְתוֹכֵי תְבוּת, וְרֵאשֵׁי פְּסוּקִים, וְסוּפֵי פְּסוּקִים, וְדִלּוּג אוֹתִיוֹת, וְצִרוּף אוֹתִיוֹת. וְעֵנִינִים אֵלּוֹ נִשְׁגָּבִים וְנַעֲלָמִים, וְסוּדָם נִשְׁגָּב וְאִין בְּנוֹ כַּח לְהַשִּׁיגֵם לְרוֹב הַעֲלָמָם, כִּי יִתְחַלְּפוּ עַל פִּי דְרָכִים אֵלּוֹ לְאִין סוּף וּלְאִין תְּכָלִית, וְעַל זֶה נֵאמָר אֲרָכָה מֵאָרְץ מִדָּה וְגו', וְעֵנִינִים אֵלּוֹ אֲנַחְנוּ מְקוּיִם שִׁיתְּגַלוּ אַחֲרֵי הַתְּחִיָּה, אַחֲרֵי הָעֵכוֹל הַחֲמֹר הָעֵכוֹר, וְאַחֲרֵי שִׁיִּצְרָף הַגּוּף הַנְּגַף,

וישאר הצורה כחפץ יוצרה" עכ"ל, ועיין שם שהארץ למאד מאד בעניני הגימטריא וכלליה.

והגאון יעב"ץ ז"ל בספרו עץ אבות על מסכת אבות שם (ספ"ג דל"ג ע"ב) כתב: "כללו של דבר גימטריא וגזרה שנה דינן שנה, שאין אדם דן אותן מעצמו על מנת לחדש דברים אשר לא שערום אבותינו הקדמונים בעלי הקבלה האמתית, רק אם לקים דברי חז"ל ומסרת רבותינו זה מתה, ויש כאן שכר הרבה לטל, ובזה האפן ראוי לחפש אחר גימטריאות לסמך עליה דברים ישרים הנאמרים באמת, כזה ראה וקדש, מצוה להביא מן החדש, וכל המרבה הרי זה משבח, כסף מחירה לא ישקל", עיין בכל דבריו שם, (ועיין בספר "שמנה לחמו" הנדפס מחדש על ידי הרה"ג מנחם וויין שליט"א, באריכות דבריו).

וכיוצא בזה היה עושה הרב הגדול מאריה דארעא דישראל הרב המגן רבי משה גלאנטי השני רבה של ירושלים ת"ו, לרמז דרשות רז"ל בגימטריא של הפסוק. ונדפס להרב ז"ל קונטרס בזה בסוף ספר קרבן חגיגה, אשר בלי בלוי זמן וטרח כמעט היה שורה עליו רוח חכמה לכונן דרשות רז"ל בגימטריא של הפסוק, כמו שהעיד עליו נכדו הרב המג"ח שם. והביא בספר כנפי יונה שאם יעלה רמז בפסוק בראשי תבות וסופי תבות וגימטריא בכיון למספר שמות הקודש וענינים עליונים מה טוב ומה נעים" עין שם. (ועיין עוד בשם הגדולים חלק הספרים - מערכת צ' אות ט"ז, וכן במערכת ר' אות כ"ד).

ולאור כל דברי חז"ל הקדושים וגדולי ישראל לדורותיהם ראינו לנכון להגיש לפני לומדי הזוהר ישראל

הקדושים, מעט מזער ממה שהתגלה לנו בסיעתא דשמאי רמזים נפלאים ועצומים לרמז על כחו הרב של רבי שמעון בר יוחאי זיע"א ותורתו - וכמו בת קול יוצאת מן השמים ומכרזת: הִזְהֵרוּ בְּרִשְׁבִי וּבְתוֹרָתוֹ - וְכָל לִמְדֵי הַזוהר הַקְדוֹשׁ מִתְקַשְׂרִים לְנִשְׁמָתוֹ * בְּלִי סֶפֶק וְנִשְׁעָנִים עַל כְּחוֹ הַרְבֵּי, וּמְכַחֵם

* כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיץ, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צו ע"א): ...אזל ר' אלעזר אמר לשמעתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון גזירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפייהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר.

וביאר בעל היערות דבש (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, עומדת שם, וכך שפיר אמרינן דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובזה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד

ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז). [ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל [רבי משה חיים לוצאטו] בענין כותל המערבי, סוד לוז: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי].

ובספר תורה וחיים להר"ח הטוב ז"ע (מערכת חת) כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקייא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקייא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום הזוהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום לבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלינו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כשהוא בעולם ההוא [העליון] פוקד לאותו מקום [בעולם הזה] ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

א) על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. - ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם

לומדי ומפיצי הזוהר הקדוש נבראים מלאכים לאלפים ולרבבות המלמדים סגוריה על עם ישראל, ושכינתא עילאה חופפת על הבנים.

וְכַל יִשְׂרָאֵל חֲבֵרִים מִקְשִׁיבִים - אֲשֶׁר כָּבַר אָמְרוּ בְּזוּהַר הַקְּדוֹשׁ כְּאֲשֶׁר יִהְיֶה "כְּנִישְׁתָּא חֲדָא" תַּכְףּ וּבֹא "לְצִיּוֹן גּוֹאֵל".

בְּסִפְר בְּדֵי עֲרֻבוֹת פְּתַב לְבָאָר הַנְּאָמֵר בְּתַהֲלִים (פְּרָק ב' י"ב)
 "נִשְׁקוּ בְר פֶּן יֶאָנְףּ וְתֵאבְדוּ דְרָף כִּי יִבְעַר כְּמַעַט אֲפּוּ
 אֲשֶׁרֵי כָּל חוּסֵי בּו".

אֲפֹשֶׁר לְבָאָר: "נִשְׁקוּ בְר" מְלִשׁוֹן "יִשְׁקֵנִי מְנֻשִׁיקוֹת פִּיהוּ" שֶׁהַלּוּמֵד תּוֹרַת הַרְשֵׁב"י מִתְדַבֵּק בְּנִשְׁמָתוֹ, "בְר" נִקְרָא תְּבוּאָה מִבְּרַת וְזָכָה, שְׁזָה תּוֹרַת הַסּוּד, וְעוֹד רוּמֵז לְתוֹרַת הַרְשֵׁב"י מְלִשׁוֹן "בְר" בְּר יוֹחֵאֵי - לָמָּה "פֶּן יֶאָנְףּ וְתֵאבְדוּ דְרָף" שֶׁהַלּוּמֵד הֵזָה מְשֻׁבֵית חֲרוֹן אֵף מֵהַעוֹלָם - וְאִם לֹא תִלְמְדוּ לֹא תִדְעוּ לְהִבִּין רְצוֹן ה' בְּתוֹרָה, שְׁזָהוּ, "וְתֵאבְדוּ

הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהר"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב).

וכן מובא בשם רבי יהודה החסיד, דהמדפיס ספרי החכם, בעולם האמת יוצא לקראתו ומקביל פניו, ומלמד עליו סגוריא.

(ב) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהר"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

דָּרָךְ, אֲשֶׁר זֶה מְבִיא לְ- "כִּי יִבְעַר כְּמַעַט אֶפֶן" חס וְשָׁלוֹם -
אֲשֶׁר עַל כֵּן, "אֲשֶׁרִי כָּל חוֹסֵי בּוֹ".

"אשרי כל חוסי בו" גימטריה: 653 + 12 אותיות + 1 כולל = 666

לימוד זוהר בשמחה + 3 התיבות = 666

ר' שמעון = 666

הרשב"י מגננו = 666

רצה לומר שעל ידי לימוד הזוהר בשמחה מגין עלינו זכותו של התנא האלוקי הרשב"י ז"ע, ובזכות לימוד תורתו נגאל ברחמים גאולה פרטית וגאולת כלל ישראל, יראו ענינו וישמח לבנו אמן כן יהיה רצון. "ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים" בב"א.

לכן יתלהבו הלבבות וישמחו החברים בידעם שתורתם ומעשיהם עושים פירות - ובזכותכם נזכה לרחמי שמים מרובים - "ובספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" במהרה בימינו אמן.

ונברך בברכת התורה ושמחת לומדיה את כל היהודים הקדושים החפצים בקרוב הגאולה ברחמים בקרוב במהרה דידן.

